

ASSASSINAT A LA CATEDRAL

El mes de març vam voler tastar un clàssic de la literatura anglesa, el nom del qual es repeteix constantment en el món cinematogràfic. Sembla que conèixer l'obra de T.S. Eliot sigui obligat a l'altra banda de l'Atlàntic.

T.S. Eliot és un escriptor d'origen nord-americà, però instal·lat a Gran Bretanya durant gran part de la seva vida, professor de literatura anglesa i un autor que es va moure en els cercles de Virginia Woolf, Ezra Pound o James Joyce.

T.S. Eliot va escriure fonamentalment poesia i teatre. La seva obra de més èxit és la que vam llegir al nostre club de lectura: MURDER IN THE CATHEDRAL (Assassinat a la catedral) escrita l'any 1935. En aquesta peça narra l'execució de Thomas Becket, personatge històric que possiblement pugueu conèixer a través de la pel·lícula "Becket" del 1965, protagonitzada per dos monstres de la interpretació com Peter O'Toole i Richard Burton.

Per entendre bé aquesta obra de teatre, cal conèixer la història de l'arquebisbe Becket. És clar que Eliot partia que el públic coneixia els fets, perquè ell s'endinsa pròpiament en el moment de la seva mort d'una forma simbòlica, segurament volent fer una crítica també a l'actuació despòtica i irracional dels governs totalitaris que començaven a assotar Europa.

L'obra té una estructura grega i el Cor, un cor de dones, són segurament les parts més belles i preciosistes de l'obra, plenes de reflexions humanistes. A la primera part, Becket que ha tornat a Anglaterra segur de trobar-hi la mort, després de set anys (atenció al número màgic), rep la visita de quatre TEMPTADORS que li ofereixen la vida regalada dels luxes, el poder temporal, la traïció o el poder d'esdevenir màrtir. Entre la primera i la segona part: el discurs que pronuncia dels del púlpit de la Catedral, el dia de Nadal; una oratòria on anuncia la seva mort. A la segona part, la visita de quatre CAVALLERS que, malgrat saber-se condemnats per l'acte que cometran, executen l'arquebisbe per fidelitat al monarca. Així, si us hi fixeu bé, l'obra ressegueix una comparativa de Becket amb Jesucrist que també ha de superar les temptacions en el desert, que anuncia la seva mort al Sant Sopar i que és mort malgrat una certa recança en els personatges que el traeixen.

Becket és un arquebisbe que va defensar la coherència del poder de l'església i la seva separació del poder monàrquic malgrat l'amistat que l'unia al rei. Això va propiciar la seva fi. Potser Eliot volia que l'església seguís sent recer de l'honestat i deixés de vendre's a poders autoritaris. Potser si l'església l'hagués escoltat... la història de gran part del segle XX hauria estat diferent. Potser.

“La pau d'aquest món sempre és incerta si els homes no guarden la pau de Déu.”

(Cor, 2a part)

Bona lectura!

Muntsa Farré

